

หน่วยที่ 1

หนี้สินหมุนเวียน

ในการดำเนินธุรกิจของกิจการ สินทรัพย์ของกิจการส่วนหนึ่งอาจได้มาจากการลงทุนจากเจ้าของกิจการหรืออาจจะได้มาจากการซื้อ และอีกส่วนหนึ่งอาจได้มาจากการกู้ยืมจากภายนอกหรือจากบุคคลอื่น ก่อให้เกิดหนี้สินขึ้นภายในกิจการ ดังนั้น หนี้สินจึงเป็นภาระผูกพันของกิจการส่งผลทำให้กิจการต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือสูญเสียสินทรัพย์ เป็นการจ่ายชำระหนี้ให้แก่บุคคลภายนอกหรือบุคคลอื่นในอนาคตการชำระหนี้สินดังกล่าวกิจการอาจจะชำระด้วยเงินสดสินทรัพย์อื่นที่ไม่ใช่เงินสดหรือบริการก็ได้แล้วแต่จะตกลงกัน

1. ความหมายของหนี้สิน

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2563) เรื่อง ประเมินการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ของสภาวิชาชีพ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ให้ความหมายโดยเฉพาะ ดังนี้ “หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีตที่การชำระภาระผูกพันนั้นคาดว่าจะส่งผลให้กิจการต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ”จากข้อความข้างต้น สรุปความหมายของหนี้สินได้ ดังนี้

หนี้สิน (Liabilities) หมายถึง ภาระผูกพันตามกฎหมายที่กิจการมีต่อบุคคลภายนอก ซึ่งเกิดจากการซื้อสินค้า สินทรัพย์ หรือบริการเป็นเงินเชื่อ การกู้ยืมเงิน ค่าใช้จ่ายที่ถึงกำหนดชำระแต่ยังไม่ได้จ่ายเงินรับล่วงหน้าค่าสินค้าหรือบริการ กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้ให้แก่บุคคลภายนอกหรือบุคคลอื่นในอนาคตการชำระหนี้ดังกล่าวกิจการอาจจะชำระด้วยเงินสด สินทรัพย์อื่นที่ไม่ใช่เงินสดหรือบริการแล้วแต่ข้อตกลงกัน

2. การรับรู้หนี้สินและการวัดมูลค่าหนี้สิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดการรับรู้หนี้สิน และการวัดมูลค่าหนี้สินไว้ในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังต่อไปนี้

2.1 การรับรู้รายการของหนี้สิน (Recognition of Liabilities)

กิจการต้องรับรู้หนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินเมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่กิจการต้องสูญเสียประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของทรัพยากรเพื่อชำระภาระผูกพันในปัจจุบัน และเมื่อมูลค่าของภาระผูกพันที่ต้องชำระนั้นสามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการไม่ต้องรับรู้ภาระผูกพันภายใต้สัญญาเป็นหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน หากคู่สัญญายังมิได้ปฏิบัติตามภาระผูกพันในสัญญา

2. การรับรู้หนี้สินและการวัดมูลค่าหนี้สิน

หนี้สินหรือภาระผูกพันดังกล่าวจะถูกบันทึกบัญชีรับรู้เป็นหนี้สินในงบการเงินเมื่อเข้าเงื่อนไข 2 ประการ คือ

2.1.1 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนที่กิจการจะต้องสูญเสียประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของทรัพยากรที่มีในอนาคต

2.1.2 มูลค่าของภาระผูกพันที่ต้องชำระนั้นสามารถวัดมูลค่าหรือกำหนดจำนวนเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ

2. การรับรู้หนี้สินและการวัดมูลค่าหนี้สิน

2.2 การวัดมูลค่าหนี้สิน (Measurement of Liabilities)

การวัดมูลค่าองค์ประกอบของงบการเงินในกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินได้อธิบายถึงการวัดมูลค่าของหนี้สิน โดยใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

2.2.1 ราคาทุนเดิม

2.2.2 ราคาทุนปัจจุบัน

2.2.3 มูลค่าที่จะจ่าย

2.2.4 มูลค่าปัจจุบัน

3. ประเภทของหนี้สิน

การจำแนกประเภทของหนี้สิน สามารถพิจารณาจาก 2 ลักษณะ ดังนี้

3.1 ความเป็นไปได้ กิจการจะต้องพิจารณาว่า หนี้สินที่เกิดขึ้นนั้นมีความเป็นไปได้หรือไม่หนี้สินออกเป็น 3 ประเภท คือ

3.1.1 หนี้สินที่สามารถกำหนดมูลค่าได้แน่นอน (Determinable Liabilities)

3.1.2 ประมาณการหนี้สิน (Estimated Liabilities)

3.1.3 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (Contingent Liabilities)

3.2 ใช้หลักระยะเวลาในการชำระหนี้ สามารถจำแนกประเภทหนี้สินออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 หนี้สินหมุนเวียน (Current Liabilities)

3.2.2 หนี้สินไม่หมุนเวียน (Non-Current Liabilities)

4. ความหมายและลักษณะของหนี้สิน หมุนเวียน

นำเสนองบการเงิน ได้กำหนดไว้ว่า หนี้สินประเภทหนี้สินหมุนเวียน เมื่อหนี้สินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

1. คาดว่าจะมีการชำระภายในรอบระยะเวลาดำเนินงานตามปกติของกิจการ
2. ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นคือมีไว้เพื่อค้า
3. ถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน หรือ
4. กิจการไม่มีสิทธิอันปราศจากเงื่อนไขให้เลื่อนการชำระหนี้ออกไปอีกเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน หากคู่สัญญาไม่ทางเลือกให้จ่ายชำระหนี้โดยการออกตราสารทุน ระยะเวลาการชำระหนี้ไม่มีผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการ

5. ประเภทของหนี้สินหมุนเวียน

6. หนังสือหุ้นเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอน

หนังสือหุ้นเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอน

หมายถึงภาระผูกพันที่เกิดขึ้นแล้วในปัจจุบันระหว่างกิจการกับบุคคลภายนอก ภาระผูกพันดังกล่าว สามารถกำหนดมูลค่าที่ต้องชำระคืนเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนหรือสามารถประมาณมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือทราบระยะเวลาที่ครบกำหนดชำระคืนที่แน่นอน ภายในระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี หนังสือที่สามารถกำหนดมูลค่าหนังสือได้แน่นอนประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้

หมายถึง กิจการเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารประเภทกระแสรายวันไว้กับธนาคาร และผู้ฝากทำสัญญาขอเบิกเงินเกินกว่ายอดเงินคงเหลือที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝากของตนไว้ จำนวนเงินที่เบิกเกินบัญชีดังกล่าว โดยธนาคารจะคิดดอกเบี้ยจากยอดเงินที่เบิกเกินบัญชี เงินเบิกเกินบัญชีธนาคารจะนำมาแสดงเป็นหนี้สินหมุนเวียนในงบแสดงฐานะการเงิน โดยไม่ต้องบันทึกบัญชี

สำหรับกิจการที่ต้องการแยกบัญชีเงินเบิกเกินบัญชีธนาคารกับบัญชีเงินฝาก
ธนาคาร ณ วันที่มีการเบิกเงินเกินบัญชี กิจการจะบันทึกบัญชีโดย

เครดิต เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร XX

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่า ได้แน่นอน

6.2 เงินกู้ยืมระยะสั้น

หลักการบันทึกบัญชี มีดังนี้

1. เมื่อกิจการกู้ยืมเงินจากธนาคาร

เดบิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร

XX

เครดิต เงินกู้ยืมระยะสั้น

XX

2. เมื่อกิจการชำระคืนเงินกู้และดอกเบี้ยให้ธนาคาร

เดบิต เงินกู้ยืมระยะสั้น

XX

ดอกเบี้ยจ่าย

XX

เครดิต เงินสด/เงินฝากธนาคาร

XX

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอน

6.3 เจ้าหนี้การค้า

ใบประกอบ

หลักการบันทึกบัญชี

1. เมื่อกิจการซื้อสินค้า หรือสินทรัพย์เป็นเงินเชื่อ จะบันทึกบัญชีตามราคาที่ตกลงซื้อ แต่ในกรณีที่ผู้ขายให้ส่วนลดการค้า จะบันทึกด้วยราคาสุทธิหลังจากหักส่วนลดการค้าแล้ว บันทึกบัญชีโดย

เดบิต	ซื้อสินค้า/สินทรัพย์	xx	
เครดิต	เจ้าหนี้การค้า		xx

2. เมื่อกิจการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้การค้า

2.1 กรณีชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่ให้ส่วนลดเงินสด บันทึกบัญชีโดย

เดบิต	เจ้าหนี้การค้า	xx	
	เครดิต	เงินสด/เงินฝากธนาคาร	xx
		ส่วนลดรับ	xx

2.2 กรณีชำระหนี้โดยไม่ได้ส่วนลดเงินสด เนื่องจากไม่อยู่ภายในระยะเวลาให้ส่วนลดเงินสด บันทึกบัญชีโดย

เดบิต	เจ้าหนี้การค้า	xx	
	เครดิต	เงินสด/เงินฝากธนาคาร	xx

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่า ได้แน่นอน

6.4 ตั๋วเงินจ่ายระยะสั้น

หมายถึง ตราสารทางการเงินชนิดหนึ่ง

เป็นเสมือนค้ำประกันสัญญาที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ที่กิจการออกให้แก่บุคคลอื่นเพื่อชำระค่าสินค้าหรือบริการ เพื่อซื้อสินทรัพย์ จ่ายชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ และตั๋วเงินจ่ายการค้าที่เป็นกรรมการพนักงาน ลูกจ้างตั๋วเงินจ่ายของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ตั๋วเงินจ่ายมี 2 ชนิด คือ ตั๋วเงินจ่ายชนิดไม่มียอดดอกเบี้ยและตั๋วเงินจ่ายชนิดมีดอกเบี้ยตั๋วเงินจ่ายมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1

ต้องระบุวันที่ออกตั๋ว วันที่ตั๋วครบกำหนด หรือช่วงระยะเวลาที่ตั๋วเงินครบกำหนดไว้
อย่างชัดเจน

2

ต้องระบุมูลค่าหน้าตั๋วไว้อย่างชัดเจน โดยอาจจะระบุเป็นจำนวนที่รวมดอกเบี้ยไว้แล้ว
หรือไม่ก็ได้

3

ตั๋วเงินจ่ายชนิดที่มีดอกเบี้ย จะต้องระบุอัตราดอกเบี้ยของตั๋วเงินไว้บนหน้าตั๋วอย่าง
ชัดเจน

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอน

ประเภทของตั๋วเงินจ่าย สามารถแบ่งออกตามลักษณะของการเกิดตั๋วเงินได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ตั๋วเงินจ่ายการค้า หมายถึง ตั๋วเงินจ่ายที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือบริการ หรือตั๋วเงินจ่ายที่ออกให้แก่เจ้าหนี้การค้าเพื่อชำระหนี้ที่ถึงกำหนด

2. ตั๋วเงินจ่ายธนาคาร หมายถึง ตั๋วเงินจ่ายที่เกิดจากกิจการออกให้แก่ธนาคารเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินจากธนาคาร

3. ตั๋วเงินจ่ายอื่นๆ หมายถึง ตั๋วเงินจ่ายที่ออกให้ในกรณีอื่น เช่น ตั๋วเงินจ่ายที่ออกให้เพื่อซื้อสินทรัพย์ที่มีใช้ซื้อสินค้า ตั๋วเงินจ่ายที่ออกให้เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมเงินจากบุคคลหรือกิจการอื่นที่มีใช้ธนาคาร

หลักการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตัวเงินจ่าย

1. ตัวเงินจ่ายการค้า

กรณีเป็นตัวเงินจ่ายชนิดมีดอกเบี้ย				กรณีเป็นตัวเงินจ่ายชนิดไม่มีดอกเบี้ย											
1. เมื่อออกตั๋วเงินเพื่อซื้อสินค้า															
เดบิต		ซื้อสินค้า		xx		เดบิต		ซื้อสินค้า		xx					
		เครดิต		ตั๋วเงินจ่าย		xx				เครดิต		ตั๋วเงินจ่าย		xx	
2. เมื่อออกตั๋วเงินเพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้การค้า															
เดบิต		เจ้าหนี้การค้า		xx		เดบิต		เจ้าหนี้การค้า		xx					
		เครดิต		ตั๋วเงินจ่าย		xx				เครดิต		ตั๋วเงินจ่าย		xx	
3. รายการปรับปรุงดอกเบี้ยค้างจ่าย (กรณีตั๋วเงินจ่ายชนิดมีดอกเบี้ย ยังไม่ถึงกำหนดเวลา)															
เดบิต		ดอกเบี้ยจ่าย		xx											
		เครดิต		ดอกเบี้ยค้างจ่าย		xx									
4. เมื่อตั๋วเงินจ่ายครบกำหนด															
เดบิต		ตั๋วเงินจ่าย		xx		เดบิต		ตั๋วเงินจ่าย		xx					
		ดอกเบี้ยค้างจ่าย (ถ้ามี)		xx				เครดิต		เงินสด				xx	
		ดอกเบี้ยจ่าย		xx											
		เครดิต		เงินสด		xx									

หลักการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตัวเงินจ่าย

2. ตัวเงินจ่ายธนาคาร

กรณีเป็นตัวเงินจ่ายชนิดมีดอกเบี้ย		กรณีเป็นตัวเงินจ่ายชนิดไม่มีดอกเบี้ย	
1. เมื่อกู้เงินจากธนาคาร โดยออกตัวเงินจ่ายให้ธนาคารไว้เป็นหลักประกัน			
เดบิต เงินสด	xx	เดบิต เงินสด	xx
เครดิต ตัวเงินจ่าย	xx	ส่วนลดในตัวเงินจ่าย	xx
		เครดิต ตัวเงินจ่าย	xx
2. รายการปรับปรุงดอกเบี้ยในวันสิ้นงวดบัญชี (ในกรณีที่ตัวเงินจ่ายครบกำหนดในปีถัดไป)			
เดบิต ดอกเบี้ยจ่าย	xx	เดบิต ดอกเบี้ยจ่าย	xx
เครดิต ดอกเบี้ยค้างจ่าย	xx	เครดิต ส่วนลดในตัวเงินจ่าย	xx
3. เมื่อตัวเงินจ่ายครบกำหนดชำระ			
กรณีไม่มีดอกเบี้ยค้างจ่ายในงวดก่อน			
เดบิต ตัวเงินจ่าย	xx	เดบิต ตัวเงินจ่าย	xx
ดอกเบี้ยจ่าย	xx	เครดิต เงินสด	xx
เครดิต เงินสด	xx		
กรณีมีดอกเบี้ยค้างจ่ายในงวดก่อน			
เดบิต ตัวเงินจ่าย	xx	เดบิต ดอกเบี้ยจ่าย	xx
ดอกเบี้ยค้างจ่าย	xx	เครดิต ส่วนลดในตัวเงินจ่าย	xx
ดอกเบี้ยจ่าย	xx		
เครดิต เงินสด	xx		

6. หนังสือหุ้นเวียนที่กำหนดมูลค่า ได้แน่นอน

3. ตัวเงินจ่ายอื่น ๆ

ตัวเงินจ่ายอื่น ๆ เป็นตัวเงินที่ออกให้เป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้เพื่อการกู้ยืม และเป็นตัวเงินจ่าย

ที่ออกให้เจ้าหนี้ในการซื้อสินทรัพย์ ในกรณีที่ออกให้เป็นหลักประกันเพื่อการกู้ยืมจะบันทึกบัญชีเช่นเดียวกับตัวเงินจ่ายธนาคาร แต่สำหรับตัวเงินจ่ายเพื่อการซื้อสินทรัพย์มูลค่าที่ระบุไว้หน้าตัวเงินซึ่งถือว่าเป็นจำนวนเงินที่ผู้จ่ายเงินตามตัวจะต้องจ่ายเงินในอนาคตนั้นได้รวมดอกเบี้ยไว้แล้ว ดังนั้นสินทรัพย์ที่ได้มาจากการออกตัวเงินจ่ายนี้จะบันทึกตามมูลค่าหน้าตัวไม่ได้ ต้องบันทึกตามราคาที่ซื้อไว้ด้วยเงินสด ซึ่งสามารถทราบได้จากการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่ต้องจ่ายในอนาคต หรือคำนวณมูลค่าปัจจุบันของมูลค่าที่ระบุหน้าตัวเงินจ่ายนั่นเอง

6.หนี้สินหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่า ได้แน่นอน

6.5 เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี (Current Maturities of Long Term Debt) หมายถึง เงินกู้ยืมที่ถึงกำหนดชำระคืนในรอบระยะเวลาบัญชีถัดไป เนื่องจากเงินกู้ยืมระยะยาวมีกำหนดเวลาการชำระคืนเป็นงวด ๆ เฉพาะส่วนที่ถึงกำหนดชำระคืนเงินต้นในงวดบัญชีถัดไป หรือ เฉพาะส่วนที่ครบกำหนดชำระภายในระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน นับจากวันสิ้นงวดบัญชีปัจจุบัน ซึ่งกิจการจะจ่ายชำระด้วยสินทรัพย์หมุนเวียนของกิจการ ในทางบัญชีจะแยกเงินกู้ระยะยาวส่วนที่ถึงกำหนดชำระในงวดบัญชีถัดไปเป็นหนี้สินหมุนเวียน แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน แต่ถ้าในกรณีที่กิจการจะชำระด้วยสินทรัพย์ที่ได้จากการกู้ยืมระยะยาวจากเจ้าหนี้รายใหม่ หรือจะแปลงสภาพหนี้สินระยะยาวส่วนที่ถึงกำหนดในงวดบัญชีถัดไปถือเป็นทุนของกิจการ เมื่อถึงวันครบกำหนด ดังนั้นไม่ควรแยกเงินกู้ระยะยาว ส่วนที่ถึงกำหนดชำระในงวดบัญชีถัดไปมาอยู่ในส่วนของหนี้สินหมุนเวียน แต่ให้แสดงไว้ในส่วนเงินกู้ระยะยาวเช่นเดิม โดยให้เปิดเผยข้อมูลรายการชำระหนี้ดังกล่าวไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หรือแสดงข้อมูลไว้ในวงเล็บต่อท้ายรายการหนี้สินไม่หมุนเวียน

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่า ได้แน่นอน

6.7 โบนัสพนักงานค้างจ่าย

โบนัสพนักงาน (Bonuses) หมายถึง เงินเพิ่มพิเศษที่กิจการจ่ายให้แก่พนักงานนอกเหนือจากเงินเดือนหรือค่าจ้างปกติ ในการจ่ายโบนัสให้แก่พนักงานส่วนใหญ่จะพิจารณาจากผลกำไรประจำปีของกิจการเป็นหลัก โบนัสพนักงานถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานประเภทเดียวกับเงินเดือนและค่าแรงงานที่แสดงรายการในงบกำไรขาดทุนกิจการสามารถคำนวณเงินโบนัสพนักงานเป็นอัตราส่วนกับกำไรสุทธิในลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. คิดโบนัสเป็นอัตราร้อยละจากกำไรสุทธิก่อนหักโบนัสและภาษี
2. คิดโบนัสเป็นอัตราร้อยละจากกำไรสุทธิหลังหักโบนัสแต่ก่อนหักภาษี
3. คิดโบนัสเป็นอัตราร้อยละจากกำไรสุทธิหลังหักภาษีแต่ก่อนหักโบนัส
4. คิดโบนัสเป็นอัตราร้อยละจากกำไรสุทธิหลังหักโบนัสและภาษี

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่า ได้แน่นอน

6.8 ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และเงินประกันสังคมค้างจ่าย

ตามที่บทบัญญัติในประมวลรัษฎากร ได้กำหนดว่า เมื่อมีการจ่ายเงินเดือนและค่าแรงงานให้แก่พนักงานหรือลูกจ้าง นายจ้างจะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จำนวนหนึ่งจากเงินเดือนและค่าแรงงานของพนักงานหรือลูกจ้าง และนายจ้างจะต้องนำส่งให้กรมสรรพากรภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติประกันสังคมกำหนดให้นายจ้างที่มีพนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป ต้องจดทะเบียนประกันสังคมให้แก่พนักงานหรือลูกจ้าง โดยกำหนดให้นายจ้างหักเงินประกันสังคมจากเงินเดือน

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอน

หลักการบันทึกบัญชี

1. จ่ายเงินเดือนและค่าแรงงานให้แก่พนักงานและลูกจ้าง โดยหักภาษี ณ ที่จ่าย และเงินประกันสังคม นายจ้างสมทบเงินประกันสังคม

เดบิต	เงินเดือนและค่าแรงงาน	xx	
	เงินประกันสังคมจ่ายสมทบ	xx	
เครดิต	เงินสด		xx
	เงินประกันสังคมค้างจ่าย		xx
	ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย		xx

2. นำส่งภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายและเงินประกันสังคมค้างจ่าย ให้แก่กรมสรรพากรและสำนักงานประกันสังคม

เดบิต	ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย	xx	
	เงินประกันสังคมค้างจ่าย	xx	
เครดิต	เงินสด		xx

6. หนังสือหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอน

6.10 รายได้รับล่วงหน้า

หมายถึง รายได้ที่กิจการได้รับเงินมาแล้ว

ในงวดบัญชีปัจจุบัน ซึ่งจำนวนเงินได้รับมาได้รวมรายได้ที่ยังไม่เกิดขึ้นของงวดบัญชีถัดไปด้วย ถือเป็นหนังสือที่สามารถกำหนดมูลค่าได้แน่นอน เช่น รายได้ค่าเช่ารับล่วงหน้า รายได้ค่าโฆษณา รับล่วงหน้า ดอกเบี้ยรับล่วงหน้า เป็นต้น

หลักการบันทึกบัญชี

1. วันก่อนนี้ (วันที่ได้รับเงิน)

เดบิต เงินสด

xx

เครดิต รายได้รับล่วงหน้า

xx

2. วันสิ้นงวดบัญชี จะปรับปรุงบัญชีรายได้รับล่วงหน้าเป็นรายได้ของงวดบัญชีปัจจุบัน

เดบิต รายได้รับล่วงหน้า

xx

เครดิต รายได้

xx

6.11 การแสดงรายการหนี้สินหมุนเวียนที่กำหนดมูลค่าได้แน่นอนในงบการเงิน หมายถึง รายได้ที่กิจการได้รับ
เงินมาแล้ว

หน่วย : บาท

หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

หนี้สินหมุนเวียน :

เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร	xx
เงินกู้ระยะสั้น	xx
เจ้าหนี้การค้า	xx
ตัวเงินจ่ายระยะสั้น	xx
เงินกู้ยืมระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายในงวดบัญชีปัจจุบัน	xx
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	xx
โบนัสพนักงานค้างจ่าย	xx
ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย	xx
เงินประกันสังคมค้างจ่าย	xx
เงินปันผลค้างจ่าย	xx
รายได้รับล่วงหน้า	xx

7. ประमाणการหนี้สิน

ประमाणการหนี้สิน หมายถึง หนี้สินที่มีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจังหวะเวลาหรือจำนวนที่ต้องจ่ายชำระ ประमाणการหนี้สินต้องรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทั้ง 3 ข้อต่อไปนี้

7. ประमाणการหนี้สิน

การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับประमाणการหนี้สิน

การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับประमाणการหนี้สิน ที่เกิดขึ้นกับกิจการโดยทั่วไป ได้แก่ การส่งเสริมการขาย(คูปองแลกของขวัญ หรือของสมนาคุณ) การรับประกันคุณภาพสินค้า และการขายบัตรกำนัลหรือบัตรของขวัญ เป็นต้น วิธีการบันทึกบัญชีและการแสดงรายการในงบการเงินมีดังนี้

7.1 ประमाणการหนี้สินจากการส่งเสริมการขาย

กิจการอาจมีนโยบายส่งเสริมการขาย เพื่อดึงดูดใจให้ลูกค้าซื้อสินค้าของกิจการเพิ่มมากขึ้น โดยการให้ของสมนาคุณ เช่น แจกของแถม แจกคูปอง หรือแสดมป์ เพื่อนำมาแลกสินค้าได้ การส่งเสริมการขายลักษณะนี้ทำให้กิจการมีภาระผูกพันหรือหนี้สินที่จะต้องจ่ายค่าสินค้าตามจำนวนที่ลูกค้ามีสิทธิซึ่งจำนวนที่เกิดขึ้นนั้นไม่แน่นอน แต่สามารถประมาณมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการจะบันทึกบัญชีประमाणการหนี้สินหรือหนี้สินโดยประมาณในงวดที่มีการขายสินค้า

7. ประमाणการหนี้สิน

7.2 ประमाणการหนี้สินจากการรับประกันคุณภาพสินค้า

การรับประกันคุณภาพสินค้า หมายถึง สัญญาที่ผู้ขายได้ทำข้อตกลงไว้แก่ผู้ซื้อสินค้าว่าจะให้บริการหลังการขาย โดยการให้บริการตรวจสอบหรือเปลี่ยนอะไหล่ในส่วนที่ชำรุดเสียหาย ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามเงื่อนไขที่ตกลงกัน ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมที่เกิดขึ้นจะบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่มีการขาย แต่การซ่อมแซมเป็นรายการที่เกิดขึ้นหลังการขาย อาจเกิดภายหลังจากวันสิ้นสุดบัญชีที่มีการขายเนื่องจากระยะเวลาประกันคุณภาพยังไม่สิ้นสุด ดังนั้นในวันสิ้นสุดบัญชีกิจการจึงประมาณค่าใช้จ่ายในการรับประกันคุณภาพโดยใช้ข้อมูลและประสบการณ์การรับประกันคุณภาพที่เกิดขึ้นในอดีต

7. ประमाणการหนี้สิน

7.3 ประमाणการหนี้สินจากการขายบัตรกำนัลหรือบัตรของขวัญ

การขายบัตรกำนัลหรือบัตรของขวัญ เนื่องในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับบัตรกำนัลมีโอกาสได้เลือกซื้อสินค้าตามต้องการ โดยนำบัตรกำนัลมาแลกซื้อสินค้าโดยไม่ต้องจ่ายเงินสด ถือเป็น การส่งเสริมการขายอย่างหนึ่ง ในวันที่กิจการขายบัตรกำนัลหรือบัตรของขวัญให้แก่ลูกค้าแล้ว กิจการจะมีหนี้สินเกิดขึ้นทันที ณ วันที่ขาย และในวันที่ลูกค้านำบัตรกำนัลมาใช้ กิจการจะบันทึกโอนเปลี่ยนบัญชีประमाणการหนี้สินมาเป็นรายได้ของกิจการ วันสิ้นงวดบัญชีกิจการ จะต้องประमाणมูลค่าของบัตรกำนัลที่ยังไม่ได้นำมาใช้บริการเป็นรายได้อื่น

7. ประमाणการหนี้สิน

7.3 ประमाणการหนี้สินจากการขายใบตราจ่ายหรือใบตราลงชั้ว

หลักการบันทึกบัญชี

1. วันที่ขายใบตราจ่าย

เดบิต เงินสด xx

เครดิต ประमाणการหนี้สินจากการขายใบตราจ่าย xx

2. วันที่ลูกค้าได้นำใบตราจ่ายมาแลกสินค้าหรือมาใช้บริการ

เดบิต ประमाणการหนี้สินจากการขายใบตราจ่าย xx

เครดิต ขาย/รายได้ค่าบริการ xx

3. **วันสิ้นงวดบัญชี** ปรับปรุงประमाणการหนี้สินจากการขายใบตราจ่าย ที่ยังไม่มีผู้นำมาใช้และหมดอายุมาเป็นรายได้อื่น

เดบิต ประमाणการหนี้สินจากการขายใบตราจ่าย xx

เครดิต รายได้จากใบตราจ่ายหมดอายุ xx

8. หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น

หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น หมายถึงรายการข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้

1. ภาระผูกพันที่เป็นไปได้อันเนื่องมาจากเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งความมีอยู่จริงของภาระผูกพันนั้นจะได้รับการยืนยันต่อเมื่อเหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งยังมีความไม่แน่นอนเหตุการณ์หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้น โดยเหตุการณ์ดังกล่าวไม่อยู่ในความควบคุมทั้งหมดของกิจการ หรือ

2. ภาระผูกพันในปัจจุบันซึ่งเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีต แต่ไม่รับรู้เป็นหนี้สินเนื่องจากเป็นไปได้

ตามข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้

2.1 ไม่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อจ่ายชำระภาระผูกพัน หรือ

2.2 จำนวนของภาระผูกพันไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือเพียงพอ

8. หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น

การรับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น

กิจการต้องไม่รับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ เว้นแต่ความน่าจะเป็นที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่ไม่น่าเป็นไปได้ ในกรณีที่กิจการรับผิดชอบภาระผูกพันร่วมกับผู้อื่น กิจการต้องถือว่าภาระผูกพันส่วนที่คาดว่าผู้อื่นต้องรับผิดชอบเป็นหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นของกิจการ และรับรู้ภาระผูกพันส่วนที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ว่า กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเป็นประมาณการหนี้สิน เว้นแต่ในกรณีที่ยากยิ่งที่จะเกิด ที่กิจการไม่สามารถประมาณมูลค่าของหนี้สินนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ